

[Bernhard Baunsgaard.]

get relativt nyt i dansk skattelovgivning. Det er indført, hvis jeg ikke husker galt, i 1957, så et brud på noget særlig helligt princip kan det dog ikke være, at vi laver det fornuftigt – i hvert fald ikke med hensyn til tradition og alder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejendomsskyld til staten. (Ændring som følge af omlægningen af det kommunale regnskabsår).

(Lovforslag nr. L 50. Fremsat 12/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Mortensen (S):

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Jeppe Kristensen (V):

Forslaget er jo en konsekvens af, at regnskabsåret for kommunerne omlægges fra finansåret til kalenderåret, og det kan vi selvfølgelig tilslutte os.

Jeg vil gerne sige, at vi i venstre er af den formening, at man vel er nået til det tidspunkt, hvor en overvejelse af, om ikke loven skulle have en anden udformning, nemlig at opkrævningen af ejendomsskyld til staten burde ophøre, efterhånden er inde. Da man i 1956 fastlæste provenuet, var der jo røster fremme om, at det var en gammeldags skat, man her havde med at gøre. Da man i 1966 igen drøftede spørgsmålet og fandt frem til, at man kunne begynde at afvikle denne skat, men over en 28-årig periode, var der igen røster fremme om, at tiden var løbet fra denne beskatningsform. Argumentationen gik på det tidspunkt på, at hvis man opgav provenuet, ville det blive kapitaliseret af ejendomsbesidderne, og derfor fandt man den løsning på det, som blev tilfældet i 1966.

Nu er der gået en halv snes år, og inflationen i Danmark har gået sin gang, pengeforringelsen har gået sin gang, og provenuet er jo efterhånden gået ned. Vi mener altså, at der er grund til at overveje, om ikke man nu skulle afskaffe den beskatningsform under hensyn til, at det koster penge at opkræve den, og også under hensyn til, at der har været røster både i 1956 og 1966 om, at tiden var løbet fra denne beskatningsform.

Wencke Hansen (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig ministerens forslag, som jo kun er en logisk konsekvens af, at man tidligere har ændret det kommunale regnskabsår, og skal i øvrigt medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en rent teknisk konsekvensændring. Vi anbefaler, at den hurtigt gennemføres.

Ømann (SF):

Jeg kan anbefale uden udvalgsbehandling. Jeg ved ikke, om jeg kan bede den tidligere ordfører om at gå op og korrigere kravet om udvalgsbehandling.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har let ved at slutte mig til den lige foregående taler.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse af forslaget. Jeg må måske til de bemærkninger, der kom fra venstres ordfører, sige, at det er rigtigt, at provenuet selvfølgelig ikke har samme betydning, som det havde oprindeligt, men selv 15 mill. kr. på årsbasis har jo dog også betydning i den tid, vi lever i, og jeg anbefaler meget, at forslaget kan vedtages.

Wencke Hansen (FP):

Fremskridtspartiet frafalder kravet om udvalgsbehandling.

Formanden:

Selv om formanden ikke kan blande sig i det, hjælper det ikke noget, for andre har fastholdt det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter.

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 12/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Der er tale om et ganske lille forslag, som er en konsekvens af ændringer i sidste samling i retsplejeloven, og det indeholder kun bestemmelsen om, at hvor en udlægsforretning ikke foretages, skal man heller ikke betale den retsafgift, som man som hovedregel tidligere straks skulle betale, når man fremsatte begæringen om udlæg.

Endvidere indføres en regel om, at afgiften for udskrifter af fogedbogen eller attest om, hvad der er passeret under forretningen, ikke mere skal betales.

Vi kan tilslutte os en hurtig gennemførelse af det foreliggende forslag.

Aksel Pedersen (V):

Venstre finder forslaget rimeligt og vil gå ind for det.

Wencke Hansen (FP):

Fremskridtspartiet kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi finder det rimeligt, at der ikke skal betales retsafgift i de tilfælde, som er omtalt i retsplejelovens § 490, stk. 1. Vi finder det også rimeligt, at man undlader at opkræve retsafgift af attester og udskrifter, som er nødvendige i de tilfælde, hvor rekvirenten ikke har givet møde. Vi ønsker derfor forslaget gennemført, således at det får virkning samtidig med ændringerne i retsplejeloven.

Gudme (RV):

Der er jo her tale om, som andre ordførere har sagt det, en rent konsekvensmæssig ændring efter de ændringer, vi foreslog i retsplejeloven

i forsommeren. Vi kan støtte dette forslag. Der er ingen rimelighed i, at man skal betale for noget, man ikke får, og derfor bør man også have afgiften tilbage for en fogedforretning, man ikke kan få gennemført.

Ebba Strange (SF):

Socialistisk folkeparti finder, at dette lovforslag er et rimeligt konsekvensforslag efter de ting, der skete i retsudvalget i sidste samling. Vi kan derfor tilslutte os en hurtig behandling af det.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg kan slutte mig til det foreliggende lovforslag, men må tage et minut mere af tingets tid, fordi jeg tror, at vi har begået en fejl, da vi sidste gang havde loven til behandling.

Hensigten med ved udkørende fogedforretninger at opkræve et gebyr på 100 kr. var i nogen grad at begrænse disse forretninger, selv om der også lå et fiskalt moment i det. Men der er en ting, som er til behandling i ministerens departement for tiden, og hvorom jeg har et kæremål løbende for østre landsret. Der er indtruffet det forhold, at visse fogedretter rundt omkring i landet opkræver 100 kr. for hvert enkelt pantebrev, på grundlag af hvilket der foretages eller begæres foretaget et udlæg, uanset om forretningerne foretages samlet. Det er skyldneren, det går ud over. Det betyder bl. a. – og det er jo almindeligt forekommende – når kreditforeningsyndelser og lignende ydelser ikke er blevet betalt, at der begæres foretaget et udlæg, og når der begæres foretaget udlæg for flere pantebreve i samme ejendom, at man for en udkørende fogedforretning kan komme til at betale et gebyr på 500–600 kr., selv om det er ganske små terminsyndelser, det drejer sig om. Det er synd for den, der skylder pengene, som jo med den placering, som pantet har i ejendommen, kommer til at dække det på et eller andet tidspunkt, hvis ikke ejendommen – hvad guderne forbyde – skulle glide ham af hænde af den grund. Men det koster for meget, så jeg vil gerne bede om, at vi, når vi alligevel har loven til ændring, får kigget på det forhold. Jeg har spurgt 10 forskellige retskredse, og det viste sig, at godt og vel halvdelen fulgte den ene praksis med kun at opkræve 100 kr. pr. udkørende forretning, mens de andre krævede op for hvert enkelt pantebrev. Det sidste giver godt i statskassen, men det har nok ikke været lovens mening.